

С. І. Киреєв

Гранична схильність до споживання

ГРАНИЧНА СХИЛЬНІСТЬ ДО СПОЖИВАННЯ – частка приросту витрат на споживання, зіставлена з додатковою одиницею наявного доходу. Передається формулою $MPS = \Delta C / \Delta Y_d$, де MPS – Г. с. д. с.; ΔC – приріст витрат на споживання; ΔY_d – приріст наяв. доходу. Це поняття відображає інтерпретацію британ. економістом Дж.-М. Кейнсом поведінки споживача. Він наголошував на тому, що домашнє госп-во навряд чи змінить своє споживання внаслідок коливань відсотк. ставки на 1–2 відсотк. пункти. На його думку, споживання C – функція від поточ. наяв. доходу Y_d : $C=C(Y_d)$. Залежність споживання від абсолют. величини поточ. наявного доходу Дж.-М. Кейнс сформулював у вигляді осн. психол. закону, згідно з яким люди схильні, як правило, збільшувати своє споживання із зростанням доходу, але меншою мірою, ніж зростають доходи. Г. с. д. с. є параметром, що виражає суб'єктивні (психол.) переваги щодо розподілу доходу на споживання і заощадження. За допомогою цього показника прогнозується динаміка споживчих витрат залежно від можливих змін наявного доходу.

Бібліографічний опис:

Гранична схильність до споживання / С. І. Киреєв// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26822>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).